

Coperta: Mona Velciov

Traducerea s-a realizat după: *Detskaia ispo-ved*, Moscova, 2007.

© Editura de Suflet,
pentru prezenta traducere

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Spovedania copiilor. sfaturi practice pentru preoți,
părinți și copii / trad. din lb. rusă de
Gheorghită Ciocoi – ed. a 2-a – București:
Editura de Suflet, 2014
ISBN 978-606-92943-9-0

I. Ciocoi, Gheorghită (trad.)

265.62

Dragul meu părinte!

Dacă copiii tăi au crescut și în re-lațiile dintre voi au apărut probleme ori te măgnește comportamentul lor, atunci ia aminte că la mijloc ar putea fi – măcar „cât un fir de ață” – și vina ta. Încetează să-i mai judeci, căci poate nu s-au desăvârșit încă, nu au învățat să fie robi ai lui Dumnezeu, dar nu sunt nici robi ai păcatului (vin, tutun, narcotice, desfrâu și altele) și, prin dragostea ta, prin răbdarea și rugăciunile tale, ai putea să le îndrepți modul de a se comporta. Ia aminte că toți suntem în mâinile lui Dumnezeu și pentru toți voia Lui este sfântă. Gândește-te și la faptul că Domnul „vrea să ne mantuiască, dar nu fără voia noastră”! Începe cu tine chiar din acest ceas, de astăzi! Primul pas deja l-ai făcut! Ai recunoscut

acest fapt! Al doilea pas este mărturisirea la biserică! Chiar astăzi, chiar în acest ceas. Nu mâine, nu poimâine, ci acum! Adu-ți aminte că Dumnezeu a făgăduit să ierte orice păcat de care tu te pocăiești cu inimă înfrântă, însă El nu a făgăduit ziua de mâine!

Grăbește-te, dragul meu!

Domnul să-ți ajute!

*Iubite părinte
duhovnic!*

Mărturisirea copilului este de o foarte mare importanță. Căci înaintea păstorului, ca slujitor al lui Dumnezeu, copiii își descoperă sufletul și primesc prin puterea harului venit de Sus nu doar iertarea păcatelor, ci și învățătură de viață morală creștină. Fiecare cuvânt al preotului are o mare importanță din punct de vedere duhovnicesc și educativ, căci el aprinde focul credinței și al iubirii creștine după cuvântul lui Dumnezeu și după învățătura Maicii Biserici.

De prima mărturisire atârnă cel mai adesea relația ulterioară a copilului cu această măreață și mântuitoare Taină. Pentru aceasta, atât preotul slujitor, cât și părinții trebuie să aibă în vedere următoarele:

- Pregătirea pentru mărturisire și părtășia preotului cu copilul în timpul mărturisirii trebuie să se petreacă cu foarte multă dragoste, blândețe, afecțiune, punându-se un accent deosebit pe marele adevăr că în timpul spovedaniei participă la aceasta nu doar preotul, ci Însuși Domnul Iisus Hristos. Nu trebuie îngăduite nerăbdarea sau supărarea, oricât de mică, din partea preotului, dar nici compătimirea excesivă ori îngăduința prea mare față de greșelile copiilor.

- La pregătirea și în timpul mărturisirii este nevoie de îndemânarea păstorului, de înțelepciune părintească și de experiență, pentru a se pune întrebări asupra acelor păcate ce țin de vârsta copilăriei, nu de tinerețe și de maturitate. E nevoie să se acorde o atenție deosebită celei de-a șaptea porunci din legea lui Dumnezeu: să se întrebe despre aceasta cu cea mai mare atenție și într-o formă delicată, ca nu cumva prisosul de cuvinte să lase în conștiința copilului vreo pată murdară.

Dragi părinți,

Copiii noștri cresc în vremuri foarte primejdioase, în care societatea se leapădă de idealurile acceptate de popoarele creștine și, mai presus de orice, de toate idealurile dragostei jertfitoare.

În locul acestora, în spiritul vremurilor noastre, se sădește în inimile copiilor cultul iubirii de sine și al desfătărilor. Tocmai acesta este idealul de educație seculară al culturii de masă, al presei, radioului și televiziunii. Fără ajutorul lui Dumnezeu, fără participarea la binecuvântatele și mântuitoarele Taine ale Sfintei Biserici nu vom putea rezista în fața acestui primejdii. Se cere de la noi o foarte susținută și permanentă atenție pentru viața copiilor noștri. „Nu lăsați copiii nesupravegheați în ceea ce ți-

ne de dezrădăcinarea din inima lor a neghinei păcatului, a gândurilor rele, viclene și hulitoare, a obiceiurilor păcătoase, a înclinărilor către patimi – scrie Sfântul Ioan de Kronstadt. Vrăjmașul și patima păcătoasă nu-i cruță nicidcum pe copii. Sămânța oricărui păcat se află și în copii; arătați-le toate primejdiile păcatelor, pentru ca ei, în necunoștință și neînțelepciunea lor, să nu se întărească în obiceiurile păcătoase și în patimi care cresc și aduc roade pe măsură odată cu înaintarea lor în vîrstă.”

De o importanță capitală în creștinism, în educația morală a copiilor, este conștientizarea mărturisirii păcatelor în Taina Pocăinței. Mărturisindu-și păcatele, copiii, prin puterea dată preotului de Sus, primesc nu doar iertare de păcate, ci și învățături morale pentru viață. Este foarte important să-l învățăm pe copil să-și recunoască faptele rele și să se străduiască spre tot binele.

Dragi părinți, să știți că, dacă vă veți duce copiii de timpuriu la biserică, la Sfântul Potir, aceasta va pune o temelie trainică pentru zidirea vieții lor de mai târziu. Cu timpul, în ei se va naș-

te nevoie să meargă mai des la slujbele bisericești. Cum se vor bucura și se vor liniști copiii noștri, văzând lumeni domoală a candeletelor și a lumânărilor de ceară curată și simțind aroma de tămâie din candelă! Părinții le vor explica simplu învățătura de credință copiilor care merg pe calea bisericii, pe înțelesul lor, ca ei să se simtă întăriți și să afle mântuirea, ca să se deprindă să caute rezolvarea problemelor cu care se confruntă nu prin alte mijloace (ceea ce pare întotdeauna mai ușor), ci în Biserică, unde primesc binecuvântare, întremare, iertare, întărire nădejdii în mântuire.

Ajutând copilul să se pregătească pentru spovedanie, mai ales dacă el pășește pentru prima oară către această mântuitoare Taină, părinții trebuie să țină seama de următoarea pravilă (având în vedere și sfaturile primite în prealabil de la preotul lor):

Părinții trebuie să știe că Biserica recomandă ca împărtășirea copiilor să fie neapărat precedată de mărturisire începând de la vîrstă de șase ori șapte ani, uneori chiar mai devreme, în funcție de dezvoltarea copilului și de capacitatele lui de conștienti-

zare și de mărturisire a păcatelor. Zia în care copilul se spovedește și se împărtășește trebuie să fie pentru el o zi de praznic și de bucurie. Îndemnați-i, propuneți-le copiilor să meargă la biserică, să se pregătească de spovedanie și de împărtășanie, dar în nici un caz nu-i forțați. Copilul nu trebuie nicicum forțat să se mărturisească – pocăința trebuind să fie sinceră și cu desăvârșire de bunăvoie. Dacă-i impuneți apelând la autoritatea părintească, copilul va împlini după un timp cele cerute de dumneavastră; dar dacă în el nu există o credință vie, o năzuință sinceră spre curățirea de păcatul săvârșit, atunci mai devreme sau mai târziu va izbucni un conflict dureros între cele cerute de dumneavastră și voia lui liberă.

Dacă copilul se tulbură și se pierde în drum spre scaunul spovedaniei, i se poate propune să se pregătească de mărturisire mai de dimineață, acasă, cu ajutorul unui chestionar de spovedanie; el poate răspunde în scris la întrebările din chestionar și apoi să mărturisească răspunsurile la spovedanie înaintea preotului. Este important ca spovedania să nu se transforme într-o

anchetă, într-un referat „despre ceea ce a făcut ori nu a făcut”, ci, de fiecare dată, copilul să-și recunoască păcatul, unind mărturisirea cu bucuria iertării lui Dumnezeu, cu frângerea inimii și cu pocăința sinceră.

În pregătirea copilului pentru spovedanie nu este îngăduită o mediere între părinți și preot. Părinții nu trebuie să-i propună preotului întrebări și sfaturi pentru spovedanie și nici să îi chestioneze pe copii asupra păcatelor lor și a ceea ce le-a spus părintele în timpul spovedaniei. Chiar și cele mai mici încercări de iscodire și întrebările de orice fel pot să frângă în sufletul copilului credința față de această mare Taină. Părinții nu trebuie să-i dea preotului instrucțiuni, pe motiv că, prin anumite întrebări, unele păcate ar putea fi îndepărtate mai lesne de la copiii care se mărturisesc, trăgându-l de mâncă pe duhovnic și nesocotind harul lui Dumnezeu, care îi înțelepțește pe cei ce se mărturisesc și dă învățătură.